

Den kosmiske strid

Ugens vers

"Og dragen rasede mod kvinden og gik hen for at føre krig mod hendes øvrige børn, som holder fast ved Guds bud og ved Jesu vidnesbyrd" (Åb 12,17).

Introduktion

Den kosmiske strid, som ofte kaldes "den store strid", er Bibelens verdenssyn. Det danner den baggrund, hvorpå vores verdens og hele universets drama udfolder sig. Synd, lidelse, død, nationers vækst og fald, evangeliets udbredelse, de sidste tiders begivenheder – alle finder sted i den store strids sammenhæng.

I denne uge skal vi se på nogle af hovedpunkterne i striden, som begyndte på mystisk vis i et fuldkomment væsens hjerte, hos Lucifer, som bragte sit oprør til jorden gennem to andre fuldkomne personers fald, Adam og Eva. Disse to skæbnesvangre begivenheder, Lucifers fald og vores første forældres fald, begyndte den store strid, som har raset lige siden. Vi er alle en del af dette kosmiske drama.

Den gode nyhed er, at en dag vil den ikke alene ende, men den vil gøre det med en fuldstændig sejr for Kristus over Satan. Og den endnu bedre nyhed er, at på grund af Jesus fuldendte gerning for os på korset, kan vi alle få del i den sejr. Som sejrvindere kalder Gud os til tro og lydighed her, mens vi venter på alt det, han har lovet os i Jesus, hvis genkomst er sikker.

Ugens tekster

- Ez 28,1-2.11-17
- 1 Mos 3,1-7
- Åb 12,1-17
- Rom 8,31-39
- Åb 14,12

Et fuldkomment væsens fald

Hvis den kosmiske strid danner baggrund for det bibelske verdenssyn, fører det til en række spørgsmål. Et af de vigtigste er: Hvordan begyndte det hele? Da en kærlig Gud skabte universet, er det rimeligt at antage, at ondskab, vold og strid slet ikke var en del af skaberværket fra begyndelsen. Striden må have opstået adskilt fra den oprindelige skabelse og var ikke et nødvendigt resultat af den. Men striden er her, den er virkelig, og vi er alle involveret i den.

Ez 28,1-2.11-17
Es 14,12-14

Hvad lærer disse tekster os om Lucifers fald og det ondes oprindelse?

Lucifer var en fuldkommen skabning i himlen. Hvordan kunne synd opstå hos ham, især i sådanne omgivelser? Vi ved det ikke. Måske er det en af årsagerne til, at Bibelen taler om "lovløshedens hemmelighed" (2 Thess 2,7).

Ud over det faktum, at Gud har givet alle sine intelligente skabninger en fri vilje, er der ingen begrundelse for Lucifers fald. Ellen White skrev følgende dybsindige udtalelse: "Det er umuligt at forklare syndens oprindelse med henblik på at give en grund til dens eksistens... Synden er en ubuden gæst, og ingen kan forklare, hvorfor den kom. Den er mystisk og uforklarlig. At undskylde den er det samme som at forsvare den. Hvis der kunne findes en undskyldning for den eller en årsag til, at den eksisterer, ville den ophøre at være synd." (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 396-397.)

Udskift ordet synd med det onde, og citatet passer stadigvæk. Det er umuligt at forklare det ondes oprindelse med henblik på at give en grund til dets eksistens... "Det onde er en ubuden gæst, og ingen kan forklare, hvorfor det kom. Det er mystisk og uforklarligt. At undskylde det er det samme som at forsvare det. Hvis der fandtes en undskyldning eller en årsag til, at det eksisterer, ville det ophøre at være ondt."

Til at
tænke over

Tænk over dine egne erfaringer med hensyn til en fri vilje. Hvorfor bør vi med bøn og forsigtighed tænke over de valg, vi foretager, når vi bruger vores fri vilje?

Mere end intellektuel viden

Selv om vi ikke kan forklare, hvorfor det onde opstod (siden der ikke findes nogen begrundelse for det), fortæller Skriften, at det begyndte i Lucifers hjerte i himlen. Vi har fået en fascinerende indsigt fra Ellen Whites skrifter (se fx kapitlet "Det ondes oprindelse" i Mod en bedre fremtid); men Bibelen åbenbarer ikke ret meget mere om, hvordan det onde opstod i himlen. Guds Ord fortæller imidlertid mere tydeligt, hvordan det opstod på jorden.

1 Mos 3,1-7

Hvad viser, hvor skyldige Adam og Eva var i det, der skete?

Det triste er, at Eva vidste, hvad Gud havde sagt til dem. Hun gentog dem: "Gud [har] sagt, at vi ikke må spise af og ikke røre ved [frugten på det træ, der står midt i haven], for ellers skal vi dø" (1 Mos 3,3). Så vidt vi kan se ud fra, hvad Skriften fortæller os, var der ikke sagt noget om at røre ved frugten; men hun kendte sandheden om, at det ville medføre døden at spise af den.

Satan modsagde åbenlyst og klart hendes ord. "Men slangen sagde til kvinden: 'Vist skal I ikke dø!'" (1 Mos 3,4).

Hvor meget større kunne kontrasten være? Hvor ubemærket Satans henvendelse end var til at begynde med, udfordrede han åbenlyst Guds befaling, da han først havde fået hendes opmærksomhed og så, at hun ikke gjorde modstand. Det tragiske er, at Eva ikke handlede i uvidenhed. Hun kunne ikke sige: "Jeg vidste det ikke, jeg vidste det ikke."

For hun vidste det godt.

Men på trods af denne viden handlede hun alligevel forkert. Hvis kundskab i sig selv ikke engang i Edens fuldkomne omgivelser var nok til at forhindre Eva og derefter Adam, som også kendte sandheden, i at synde, bør vi ikke narre os selv til at tro, at kundskab alene er nok til at redde os nu. Vi har naturligvis brug for at vide, hvad Guds Ord fortæller os. Men ud over den viden har vi også brug for en overgivelse, hvori vi også vil adlyde, det Guds Ord fortæller os.

Gud sagde en ting, Satan sagde noget andet. På trods af den viden, Adam og Eva havde, valgte de at lytte til Satan. Tænk over, hvor lidt tingene har forandret sig ned igennem årtusinderne. Hvordan kan vi undgå at begå de samme fejl?

Til at tænke over

Krig i himlen og på jorden

Vores første forældres fald styrtede verden ud i synd, ondskab og død. Man kan være uenig om de umiddelbare årsager eller hvor man skal placere skylden; men hvem kan benægte de omvæltninger og den uro, vold, og strid, vi alle udsættes for?

Vi taler om en kosmisk strid, en universel konflikt; og det er sandt. Og uanset den kosmiske oprindelse til denne strid udspilles den også her på jorden. En meget stor del af den bibelske historie – lige fra syndefaldet i Edens have til de sidste begivenheder, der leder frem til Jesu genkomst – er på en måde Bibelens fremstilling af den store strid. Vi lever midt i denne strid. Guds Ord forklarer for os, hvad der foregår, hvad der ligger til grund for den, og allervigtigst, hvordan den ender.

Åb 12,1-17

Hvilke kampe både i himlen og på jorden beskrives i dette kapitel?

Vi ser en kamp i himlen, og også kampe på jorden. Den første kamp er mellem dragen (Satan, Åb 12,7-9) og Mikael (den hebraiske betydning er "Hvem er som Gud?"). Oprøreren Lucifer blev kendt som Satan (Modstander). Han er kun et skabt væsen, som kæmper imod den evige Skaber, Jesus (Hebr 1,1-2; Joh 1,1-4).

Lucifer gjorde oprør mod sin skaber. Den store strid foregår ikke mellem to duellerende guder; den drejer sig om en skabning, der gør oprør imod sin skaber og manifesterer dette oprør ved også at angribe skaberværket.

Efter at have lidt nederlag over for Kristus i himlen forsøgte Satan at angribe ham på jorden lige efter Jesu menneskelige fødsel (Åb 12,4). Efter sit store nederlag til Kristus i den situation, og igen i ørkenen og senere på korset, satte Satan – efter sit uigenkaldelige nederlag på Golgata – alt ind på at bekæmpe Kristi folk. Denne kamp har hærget ned igennem det meste af den kristne historie (Åb 12,6. 14-16), og vil fortsætte indtil enden (Åb 12,17), hvor Satan vil lide endnu et nederlag, når Jesus kommer igen.

Til at
tænke over

Læs Åb 12,10-12. Hvilket håb finder vi i disse vers midt i al den strid og konflikt, som vi ser i andre tekster?

Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende

Johannes' Åbenbaring forudsagde de forfølgelser, som Guds folk blev udsat for i store dele af kirkens historie. De 1260 profetiske dage i Åb 12,6 (se også Åb 12,14) henviser til 1260 år med forfølgelse af kirken.

Ellen White taler om forfølgelse af Guds folk ned igennem historien på følgende måde: "Disse forfølgelser, der begyndte under kejser Nero ved den tid, da Paulus led martyrdøden, fortsatte med større og mindre voldsomhed i århundreder. De kristne blev med urette anklaget for de frygteligste forbrydelser og beskyldt for at fremkalde store ulykker – hungersnød, jordskælv og pest. Når folkets had og mistanke blev vakt, var der altid nogle, der stod parat til at forråde de uskyldige for egen vindings skyld. De blev stemplet som oprørere mod imperiet, fjender af religionen og en pest i samfundet. Mange blev kastet for de vilde dyr eller brændt levende i amfiteatre." (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 35).

Samtidigt flygtede kvinden (kirken) ud i ørkenen (Åb 12,6). Hun beskrives med to ørnevinger. Det tegner et billede af, at hun flyver væk til et sted, hvor hun finder hjælp. Hun blev taget vare på i ørkenen, og slangen eller Satan kunne ikke nå hende (Åb 12,14). Gud har altid bevaret en rest, selv under de største forfølgelser, og han vil igen gøre det i de sidste tider.

I forbindelse med de sidste tiders farer sagde Kristus til sit folk: "Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende" (Matt 28,20). Hvordan skal vi forstå dette fantastiske løfte, samtidigt med, at vi er klar over, at uendeligt mange af hans efterfølgere har lidt martyrdøden? (Se Rom 8,31-39 og Matt 10,28).

Intet – ikke forfølgelse, hungersnød eller død – kan adskille os fra Guds kærlighed. Kristus' nærvær hos os, enten det er nu eller i endens tid, betyder ikke, at vi skånes for smerte, lidelse, prøvelser eller død. Vi er aldrig blevet lovet at undslippe sådanne erfaringer i dette liv. Hans nærvær betyder, at i Jesus og det, han har gjort for os, kan vi leve med det håb og løfte, at Gud er med os midt i disse prøvelser. Vi ejer løftet om evigt liv i den nye himmel og på den nye jord. Vi kan leve med det håb, at uanset hvad vi gennemgår her, kan vi ligesom Paulus være forvisset om, at vi har "retfærdighedens sejrskrans i vente, som Herren, den retfærdige dommer, på den dag vil give mig – og ikke mig alene, men alle dem, som har glædet sig til hans tilsynekomst" (2 Tim 4,8). Vi, som "har glædet os til hans tilsynekomst", kan gøre dette håb og løfte til vores eget.

Loven og evangeliet

Selve vores navn "syvendedags adventister" udtrykker meget af, hvad vi som kirke står for. Syvendedags-delen repræsenterer den syvende dag som sabbat, som henviser til vores tro på ikke alene det ene bud, men indirekte på vores tro på alle de ti bud. Adventist-delen af vores navn peger på vores tro på Jesu andet komme. Denne sandhed eksisterer udelukkende på grund af, hvad Jesus gjorde ved sin soningsdød ved sit første komme. Vores navn syvendedags adventist peger altså på to afgørende og uadskillelige dele af den nærværende sandhed: loven og evangeliet.

Hvordan antyder følgende tekster, hvor tæt sammenkædet loven og evangeliet er?

Jer 44,23

Rom 3,20-26

Rom 7,7

Evangeliet er de gode nyheder om, at selv om vi har syndet og overtrådt Guds lov, kan vi ved tro på, hvad Kristus gjorde for os på korset, få tilgivelse for vores synder, for vores overtrædelse af Guds lov. Vi har også fået kraft til helt og fuldt at være lydige mod loven. Det er derfor ikke så mærkeligt, at Guds folk i de sidste dage, mens den store strid raser med særlig voldsomhed, beskrives på en bestemt måde.

Åb 14,12

Hvordan viser dette vers forbindelsen mellem loven og evangeliet?

Til at
tænke over

Hvordan kan vi som syvendedags adventister, som et folk, der tror på lydighed mod Guds lov, vise andre, at lydighed mod loven ikke er lovtrædelse, men en naturlig følge af at elske Gud og blive frelst af ham? Hvordan understøtter tekster som 5 Mos 11,1 og 1 Joh 5,3 denne pointe?

Til videre studium

- Læs Åb 12,9-12 og kapitlet "Hvorfor tillod Gud synden?" s. 11-16 i *Patriarker og profeter* af Ellen White.

"Så længe alle skabte væsener anerkendte kærligheden som lydighedens grundvold, var der fuldkommen harmoni i hele Guds univers. Det var de himmelske herskarene en glæde at opfylde deres skabers hensigt. De frydede sig ved at genspejle hans herlighed og forkynde hans pris. Og så længe kærligheden til Gud havde førstepladsen, var kærligheden til næsten tillidsfuld og uegennyttig. Der var ingen mislyd, der kunne forstyrre den himmelske harmoni. Men der skete en forandring i denne lykkelige tilstand. Der var en, der misbrugte den frihed, Gud havde givet sine skabninger. Synden havde sin oprindelse hos ham, der næst efter Kristus var blevet æret mest af Gud. (Ellen White, *Patriarker og profeter*, s. 12).

Læg mærke til udtrykket: "kærligheden som lydighedens grundvold." Det er stærke ord, som siger, at kærlighed fører til lydighed og troskab. En ægtefælle, som elsker sin mand eller hustru, vil vise det gennem troskab. Sådan var det også for de himmelske væsener, og sådan bør det være for os i vores forhold til Gud.

Spørgsmål til drøftelse

1. Hvilke beviser har vi fra Bibelen, der ikke alene peger på, at Satan er virkelig, men også på hans rolle i den store strid? Hvordan kan vi hjælpe andre til at forstå, at Satan er en virkelig person og ikke kun et symbol på det onde, der findes i menneskers hjerter?
2. Som syvendedags adventister er vi blevet velsignet med et væld af kundskab med hensyn til Bibelens sandheder. Men selv om dette er fantastisk, hvorfor er det alligevel ikke nok til at frelse os? Hvad mere end kun intellektuel kundskab har vi brug for?
3. Hvordan har du erfaret Jesu nærvær i dit liv? Hvordan kan disse erfaringer hjælpe dig i de prøvelser, du evt. kommer til at møde i fremtiden?
4. Tal sammen i klassen om udtrykket "kærligheden som lydighedens grundvold." Hvordan kan denne tanke hjælpe os til bedre at forstå forholdet mellem lov og nåde og mellem tro og lydighed? Hvad lærer det om den frihed, der er naturligt iboende i hele ideen om kærlighed? Hvordan kan vi her og nu vise en sådan kærlighed?

Aktiviteter og dialog

Guds Ord og klassens aktiviteter

- Som den første sabbat i kvartalets studium er dette en god anledning til at lægge planer for klassens aktiviteter i lyset af kalenderen.
  - Hvornår vil I arrangere fx en fællesspisning, en udflugt?
  - Vil I samle spørgsmål til nogle bestemte dage, evt. invitere en gæst til klassen?

Uddybende spørgsmål

- Prøv følgende udfordring: opsummer den store strid i fire, højst seks punkter! Bring din "kortform" af kampen mellem godt og ondt til klassen, sammenlign med, hvad andre medlemmer er kommet frem til, og drøft, hvordan I bedst kan gengive den store strid på en kortfattet måde.
  - Tænk over, hvordan I ville beskrive dens forløb og indhold til mennesker, der ingen bibelsk baggrund har, og som ikke har så meget tid heller!
- Ellen White har skrevet om den store strid mellem godt og ondt i bl.a. en bogserie, der begynder med *Patriarker og Profeter* og afsluttes med den bog, der i dag på dansk hedder *Mod en bedre fremtid*. Læs sammen det første afsnit i den første og det sidste afsnit i den sidste af disse bøger.
  - Hvad fortæller det om Ellen Whites opfattelse af hovedmotivet i kampen mellem godt og ondt?

Mødet med dagligdagen

- I moderne kultur, både inden for litteratur og film, møder vi mange eksempler, hvor der foregår en universel kamp mellem gode og onde kræfter. De er ofte "apokalyptiske", dvs. de afspejler dramatiske begivenheder, hvor verden går under og evt. fornyes, og de fører læserne eller seerne ind i en anden verden enten i rum eller tid. Eksempler er *Star Wars* serien og *Ringenes Herre*. Nogle er inspirerede af kristne tanker, de fleste dog kun i ringe grad.
  - Prøv at få en eller flere til at undersøge og beskrive nogle af disse eksempler og fortælle, hvilke ligheder og forskelle de har med den kristne lære om den store strid mellem godt og ondt.

Ord og udtryk

Apokalyptisk kommer fra et græsk ord, *apokalypsis*, der betyder *åbenbaring*. Det er det første ord i Johannes' Åbenbaring. I litteraturen er det derfor blevet et fagudtryk anvendt om lignende bøger. I Det Gamle Testamente er Daniel og dele af de profetiske bøger

